

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Det her er jo på en måde en ganske principiel diskussion under en overskrift, der hedder: Skal vi fremover til at præmiere folk, der ikke benytter sig af offentlige tilbud, ved at de laver en særlig opsparing, der så på et senere tidspunkt kan hentes hjem? Så er der mange, der har meget til gode. Der er mange af de korttidsuddannede, der har kolossalt meget til gode osv., osv. Det synes jeg er den principielle debat, vi savner lidt omkring det her spørgsmål.

Bortset fra det drejer forslaget sig jo om, at et forældrepar eller en forælder skal kunne modtage 85 pct. af nettoudgiften til en daginstitutionsplads i højst 1 år og højst til 3 børn, dog ikke folk, der er på offentlig overførselsindkomst eller har arbejdsindkomst, som vi diskuterede det under de korte bemærkninger.

I SF synes vi, det er vigtigt at finde modeller, der giver svar på at kombinere arbejds- og familieliv, i stedet for at hænge i en gammel orden, der hedder, at vi enten skal vælge det ene eller det andet. Og det her forslag lægger jo så besluttet op til enten at vælge det ene eller det andet.

Vi synes, at der er tre meget konkrete problemer i forslaget her.

Hvis nu man havde 0,5 mia. kr., som forslaget kommer til at koste, når det er fuldt udfoldet, til at brænde af på børneområdet og stillede spørgsmålet: Hvad synes vi i dag er det største børnepolitiske problem?, så er der i mit hoved ingen tvivl om, at det største børnepolitiske problem, vi har, er, at børn, der har brug for anbringelser, ingen pladser kan få.

Det er regeringen, synes jeg, underligt uoptaget af. Jeg ved godt, at socialministeren fra starten af sin periode meldte ud, at det var et af de højest prioriterede områder, men når man kigger på, hvad der efterfølgende er sket, må man sige, at det er fantastisk tyndt. Det er fantastisk tyndt i finanslovsammenhæng, hvor der ikke er noget som helst til det, og jeg er spændt på, om kommuneforhandlingerne vil give noget til det.

I den der diskussion om økonomien forstod man næsten de borgerlige ordførere sådan, at der var rimelig god plads i den kommunale økonomi. Jeg tror, de borgerlige ordførere er på nogen afstand af den virkelighed, der udfolder sig rundt om i kommunerne.

Man er vel bekendt med, at kommunerne lige har sparet 1 mia. kr. på deres udgifter, fordi regeringen og regeringens støtteparti har tvunget dem derved, og at de skal endnu længere ned næste år?

Det betyder da, at de kommer ud i en prioriteringsdiskussion, der hedder, at vil de det her, er de nødt til at skære på nogle andre områder. De kan vælge, at det ikke skal være børnene, at det skal være de gamle i stedet for. Men det er jo den reelle situation, som også mødet i Kommunernes Landsforening i går klart understregede.

Det er den ene grund til, at vi er imod. Hvis vi havde 0,5 mia. kr. at brænde af på børneområdet, ville vi bruge dem til de mest udsatte børn og ikke strø dem med lind hånd ud over børneområdet som sådan. Det er det, man i politik kalder prioritering.

Det andet problem er ligestillingen, både i forhold til etnisk ligestilling og i forhold til kvinders ligestilling.

Man kan have mange smukke drømme om, at det her ikke vil være ligestillingsmæssigt skævt, men når man har et kompensationsbeløb, der er 85 pct. af nettodriftsudgiften af en daginstitutionsplads, er det formentlig den ordning af dem, der indtil nu har været, der har mest kvindepolitisk og ligestillingspolitisk skævside overhovedet, som regeringen er i færd med at indføre lige nu.

Den konservative ordfører nævnte, at det var vigtigt af hensyn til etnisk ligestilling. Det vil jeg måske godt have udfoldet lidt på et tidspunkt. Jeg er simpelt hen ikke i stand til at forstå, hvordan det overhovedet er i stand til at bidrage til etnisk ligestilling. Jeg studsede lidt over det, men tog ikke ordet under de korte bemærkninger.

Vi er summa summarum meget tilhængere af børnepolitiske forslag, der bringer børnefamiliernes vilkår videre, vi har oven i købet bidraget med mange af dem, men det her forslag om længst muligt i eget hjem er vi ikke i stand til at støtte.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan høre, at jeg åbenbart ikke har forklaret mig godt nok, siden hr. Villy Søvnald kunne misforstå det, jeg sagde før. Jeg sagde netop, at *begrænsningen* i loven var en foranstaltning for at få også børn af indvandrere i daginstitutioner i hvert fald i en periode, så man sikrer sig, at de kan lære dansk, inden de kommer i skole.